

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH320045

NAZWA
OBSZARU Mirosławiec

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH320045	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Mirosławiec

1.4. Data opracowania 2004-11	1.5. Data aktualizacji 2025-02
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2007-08
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2009-02
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2017-06
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MŚ z dn. 11 maja 2017 r. w spr. soo Mirosławiec (PLH320045)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
16.2075

Szerokość geograficzna
53.3006

2.2. Powierzchnia [ha]:

6566.62

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL42	Zachodniopomorskie
------	--------------------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			67.81		G	C	C	C	C
3160			0.09		G	D			
4030			8.42		G	C	C	C	C
6120			0.61		G	C	C	C	C
6230			6.57		P	D			
6410			5.49		G	C	C	C	C
7110			5.41		G	C	C	B	C
7140			13.9		G	C	C	C	C
7230			0.44		G	D			
9110			17.91		G	C	C	C	C
9160			1.87		G	D			
9190			13.13		P	D			
91D0			1.61		G	D			
91E0			35.6		G	C	C	C	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).

- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze					Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C	
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja Ogólnie
M	2647	Bison bonasus			p	84	84	i	R	G	B	B	A B
A	1188	Bombina bombina			p				P	M	C	B	C C
M	1337	Castor fiber			p				P	M	D		
F	1149	Cobitis taenia			p				P	DD	D		
M	1355	Lutra lutra			p				P	DD	D		
F	5339	Rhodeus amarus			p				P	DD	D		
A	1166	Triturus cristatus			p				P	M	C	B	C C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	2.57
N23	0.02
N06	1.01

N17	37.45
N10	11.99
N19	2.23
N12	44.73
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar Natura 2000 Mirosławiec PLH320045 został utworzony w 2008 roku w celu ochrony populacji zachodniopomorskich żubrów. Wolne stado zostało zainicjowane przez prof. Ryszarda Graczyka, kierownika Katedry Zoologii Akademii Rolniczej w Poznaniu w lutym 1980 r. (założycielami stada było 8 żubrów z Puszczy Białowieskiej – 4 samice, 4 samce). Stado mirosławieckie jest najstarszym stadem w województwie, które przemieszcza się w obrębie nadleśnictw Wałcz, Mirosławiec, Tuczo i Świerczyna, gdzie znajduje się zdecydowana większość siedlisk gatunku, zapewniająca zarówno pożywienie, jak i schronienia. Obszar znajduje się w północnej części Pojezierza Wałeckiego i graniczy od zachodu z Równiną Drawską, od wschodu z Równiną Wałecką i od północy z Pojezierzem Drawskim (Kondracki 2000). Dominują lasy tutaj (43% powierzchni obszaru) zarządzane przez Lasy Państwowe (Nadleśnictwo Mirosławiec). Grunty orne stanowią ponad 39% powierzchni obszaru, łąki i pastwiska – prawie 10%, nieużytki - ponad 2%. Przez obszar przebiega dział pomiędzy zlewnią rzeki Gwdy (odwadniany przez Piławkę) i rzeki Drawy (odwadniany przez Korytnicę i Płociczną). Strefę źródłiskową Płocicznej stanowi podmokły teren znajdujący się w rejonie wsi Marcinkowice i Jadwiżyn. Poza tym na terenie obszaru występują bezimienne cieki, biegnące zarówno wśród lasów jak i terenów otwartych. Obszar Mirosławiec PLH320045 jest jednocześnie częścią Obszaru Chronionego Krajobrazu "Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy". Graniczy z Specjalnym Obszarem Ochrony Siedlisk Jezioro Wielki Bytyń PLH320011 oraz Obszarem Specjalnej Ochrony Ptaków Lasy Puszczy nad Drawą PLB320016.

4.2. Jakość i znaczenie

Poza głównym przedmiotem ochrony jakim jest żubr *Bison bonasus* oraz gatunków płazów: kumaka nizinnego *Bombina bombina* i traszki grzebieniastej, w obszarze chronione są siedliska z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej: 3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaea*, *Potamogeton*, 4030 Suche wrzosowiska (*Calluno-Genistion*, *Pohlio Callunion*, *Calluno-Arctostaphylos*), 6410 Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*), 7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe), 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea*), 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*), 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródłiskowe oraz (do czasu akceptacji KE w zakresie usunięcia z listy przedmiotów ochrony) 6120 Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (*Koelerion glaucae*). Wg najnowszej wiedzy o siedliskach wodnych w obszarze – do listy przedmiotów ochrony dołączyło siedlisko 3140 Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łąkami ramienic (*Charetea*).

W granicach obszaru na gruntach Nadleśnictwa Mirosławiec znajduje się florystyczny rezerwat przyrody Rosiczki Mirosławskie, o powierzchni 20,73 ha, chroniący torfowisko pojeziorne o charakterze naturalnych trzęsawiskowych mszarów z rzadkimi gatunkami mszaków i roślin naczyniowych. Na terenie rezerwatu występują m. in.: narecznica grzebieniasta *Dryopteris cristata*, rosiczka długolistna *Drosera anglica*, r. pośrednia *D. intermedia*, r. okrągłolistna *D. rotundifolia*, pływacz pośredni *Utricularia intermedia*, p. drobny *U. minor*, bagno zwyczajne *Ledum palustre*, turzycza bagienna *Carex limosa*, bagnica torfowa *Scheuchzeria palustris* (Jasnowska i in. 2006). Rezerwat powstał Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 8 grudnia 1989 roku. Celem ochrony jest zachowanie torfowiska pojeziernego z bogatą florą mszaków i rosiczek oraz z innymi chronionymi i rzadkimi okazami flory i fauny. Dla rezerwatu „Rosiczki Mirosławskie” zatwierdzono w 2008 roku plan ochrony (Rozporządzenie nr 24/2008 Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 30 maja 2008 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Rosiczki Mirosławskie”). Obszar Mirosławiec PLH320045 pokrywa się częściowo z rezerwatem przyrody „Wielki Bytyń” (67,43 ha, czyli ok. 1,03% wspólnej powierzchni).

Siedliska przyrodnicze:

3140 Twardowodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki z podwodnymi łąkami ramienic (*Charetea*).

W obszarze ten typ siedliska (siedlisko uznane za przedmiot ochrony w 2024 r.) występuje w dwóch zbiornikach: w obrębie jezioro Nieradzino Duże (24,32 ha) oraz małego śródlęsnego zbiornika otoczonego olsem (1,98 ha), zlokalizowanym pomiędzy jeziorami: Nieradzino Duże a Nieradzino Małe.

Reprezentatywność siedliska oceniono jako dobrą B – ze względu występowanie znacznej ilości łąk ramienicowych o zróżnicowanym składzie syntaksonomicznym (*Charetrum tomentosae*, *Nitellopsidetum obtusae*, *Charetrum rudis*). W przypadku jeziora Nieradzino Duże, występowały w nim rozległe łąki ramienic (charidy) o zasięgu występowania do głębokości ok. 6,0 m. Dominuje *Chara tomentosa* oraz *Nitellopsis obtusa*. Drugi zbiornik (bez nazwy) charakteryzuje się w obrębie całego lustra wody współdominacją zespołów *Charetrum rudis* i *Nupharo-Nymphaeetum albae*.

Powierzchnia siedliska wynosi 26,30 ha, co stanowi 0,1% powierzchni tego siedliska w Polsce (powierzchnia względna – C).

Stan zachowania siedliska oceniono jako B dobry – na podstawie oceny trzech podkryteriów: zachowanie struktury (dobrze zachowana), zachowanie funkcji II (dobre perspektywy) przy możliwości odtworzenia II (odtworzenie możliwe przy średnim nakładzie środków).

Ocenę ogólną oceniono jako C – znaczącą, z uwagi na naturalny i antropogeniczny wzrost trofii ekosystemów wodnych, zmiany klimatyczne oraz pogłębiające się problemy z deficytami wody

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaeion*, *Potamion*
Siedlisko w obszarze reprezentowane jest przez Jeziora Okuninek (34,1 ha), Bytyń Mały (11,48 ha), Marcinkowskie (5,61 ha), Nieradzino Małe (5,47 ha), Rzeczyca (1,73 ha), a także kilka zbiorników bez nazwy.

Reprezentatywność siedliska w obszarze oceniono jako znaczącą C – w obrębie największych powierzchniowo jezior (Okuninek, Nieradzino Małe, Bytyń Mały) stwierdzono brak elodeidów oraz rozbudowaną strefę szuwarów (*Phragmitetum australis*, *Typhetum angustifoliae*, *Glycerietum maximae*, *Equisetum fluviatilis*, *Eleocharitetum palustri*, *Caricetum rostratae*, *Caricetum lasiocarpae*, *Caricetum acutiformis*); jedynie w mniejszych zbiornikach elodeidy i nymfeidy porastają większość fitolitoralu (*Nupharo-Nymphaeetum albae*, facje z *Nuphar lutea*, *Ceratophylletum demersi*, *Ceratophylletum submersi*, *Spirodeletum polyrhizae*).

Powierzchnia siedliska w obszarze wynosi 67,81 ha, co stanowi 0,01% powierzchni tego siedliska w Polsce (powierzchnia względna – C).

Stan zachowania siedliska w obszarze oceniono na C na podstawie oceny stopnia zachowania struktury – III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana) i funkcji – II (dobre perspektywy) oraz możliwości odtworzenia – II (odtworzenie możliwe przy średnim nakładzie środków).

Ocenę ogólną oceniono jako C – ze względu na obserwowane w kraju przekształcenia antropogeniczne tego typu siedlisk i związany z tym postępujący wzrost ich trofii.

3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne

W obrębie torfowiska przejściowego w rezerwacie przyrody „Rosiczki Mirosławskie” występują otwarte powierzchnie wody w postaci większych lub mniejszych oczek z torfotwórczymi zbiorowiskami pływaczy z klasy *Utricularietea intermedio-minoris*, głównie z tzw. moczarem pływaczowym *Sphagno-Utricularietum minoris* oraz płatami roślinności o liściach pływających; zachodzą powolne procesy prowadzące do utworzenia złoża gytioowo-torfowego. Reprezentatywność siedliska w obszarze oceniono na D ze względu na nieistotną dla obszaru powierzchnię siedliska 0,09 ha i nie kwalifikuje się jako przedmiot ochrony w obszarze. Jednakże jego utrzymanie jest zapewnione w ramach ochrony rezerwatuowej.

4030 Suche wrzosowiska (*Calluno-Genistion*, *Pohlio-Callunion*, *Calluno-Arctostaphylion*)

W obszarze występują wrzosowiska janowcowe (związek *Calluno-Genistion*, podtyp 4030-1) wzdłuż linii energetycznej na północ od miejscowości Hanki oraz na północ i północny wschód od jeziora Okuninek, zajmując pas szerokości do 8-10 m.

Reprezentatywność siedliska w obszarze oceniono na C (podczas sporządzania dokumentacji do planu zadań ochronnych w 2013 roku wrzos zwyczajny *Calluna vulgaris* był w pełni kwitnienia; natomiast nie stwierdzono występowania janowca ciernistego *Genista germanica*; wkraczają drzewa i krzewy - głównie sosna zwyczajna *Pinus sylvestris*, brzoza brodawkowata *Betula pendula* oraz wierzby *Salix* sp.; stosunkowo licznie rośnie również śmiałek pogięty *Deschampsia flexuosa* oraz gatunki z rodzaju jeżyn *Rubus* sp.; udział tych gatunków świadczy o tym, że wrzosowisko podlega powolnym procesom zarastania).

Powierzchnia siedliska w obszarze to 8,42 ha, co stanowi 0,04% powierzchni tego siedliska w Polsce (powierzchnia względna – C).

Stan zachowania siedliska w obszarze oceniono na C na podstawie oceny stopnia zachowania struktury – III (brak jednego z gatunków charakterystycznych, czyli janowca ciernistego, wkraczają drzewa i krzewy) i funkcji – II oraz możliwości odtworzenia – II (w związku z przebudową linii energetycznej ważne jest prowadzenie monitoringu siedliska pod kątem jego regeneracji).

Ocena ogólna C wynika z powyższych ocen częściowych. Znaczenie siedliska w obszarze, mimo niewielkiej powierzchni, jest dosyć istotne, ze względu na obecność typowych płatów i bogaty skład gatunkowy.

6120 Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (*Koelerion glaucae*)

W obszarze siedlisko występuje w postaci dwóch niewielkich kadłubowych płatów na łącznej powierzchni 0,45 ha. Do czasu akceptacji Komisji Europejskiej, siedlisko pozostanie przedmiotem ochrony w obszarze.

6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardetalia* - płaty bogate florystycznie)

Siedlisko podane we wcześniejszej wersji SDF Obszaru ze stopniem reprezentatywności D (powierzchnia 6,57 ha). W SDF obszaru nie ma podanej lokalizacji stanowisk tego siedliska, dlatego też pozostawiono ocenę D z zastrzeżeniem konieczności weryfikacji stanowisk siedliska i ewentualnej zmiany jego statusu.

6410 Zmienneowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*)

W obszarze łąki trzęślicowe występują tylko na jednym stanowisku; są to ubogie florystycznie łąki sitowo-trzęślicowe *Junco-Molinietum* (podtyp 6410-2). Znaczny areal zajmują płaty ze śmiałkiem darniowym *Deschampsia caespitosa* (szczególnie część NW i W). Na łące rozwijają się pojedyncze krzewy wierzbowe *Salix* sp. Większość rowów przecinających łąkę sucha i zarośnięta, jedynie część NE silnie uwodniona z tendencją do zabagniania. Część łąki porośnięta przez zbiorowiska reprezentujące związek *Calthion*. Reprezentatywność siedliska w Obszarze oceniono na C – obecne zakrzewienia wierzbowe, ekspansja śmiałka darniowego, niewielki udział gatunków charakterystycznych.

Powierzchnia siedliska w Obszarze wynosi 5,49 ha (powierzchnia względna – C).

Stan zachowania siedliska w Obszarze oceniono na C na podstawie oceny stopnia zachowania struktury (III – ubogi skład florystyczny, dominuje śmiałek darniowy i sity) i funkcji (II) oraz możliwości odtworzenia (II); utrzymanie siedliska wymaga ochrony czynnej w postaci koszenia i usuwania krzewów wierzbowych, braku ingerencji w sieć melioracyjną.

Ocena ogólna C wynika z powyższych ocen częściowych. Siedlisko średnio wykształcone, dominują fitocenozy ze śmiałkiem darniowym, przywrócone użytkowanie łąkowe jest szansą na poprawę stanu siedliska. Choć powierzchnia siedliska w obszarze jest niewielka to zdecydowano utrzymać ocenę ogólną C ze względu na rzadkość tego siedliska w kraju.

7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)

Niżowe torfowisko wysokie (podtyp 7110-1) występuje w obrębie rezerwatu przyrody „Rosiczki Mirosławskie”; kępy budują najczęściej torfowce o zabarwieniu od czerwonego do brunatnego oraz rośliny naczyniowe, takie jak: welnianka pochwowata *Eriophorum vaginatum*, modrzewnica zwyczajna *Andromeda polifolia*, żurawina błotna *Oxycoccus palustris*, bagno zwyczajne *Ledum palustre*, rosiczka okrągłolistna *Drosera rotundifolia*, natomiast w dolinkach występują torfowce koloru zielonego i zielono-żółtego oraz gatunki roślin naczyniowych, takie jak: przygielka biała *Rhynchospora alba* oraz bagnica torfowa *Scheuchzeria palustris*; na siedlisku obecny jest nalot sosny *Pinus sylvestris* f. *turfosa*. Siedlisko zajmuje część złoża torfowego i występuje w kontakcie z brzeziną bagienną (91D0-1) oraz torfowiskiem przejściowym (7140-1).

Reprezentatywność siedliska w Obszarze oceniono na C – stan właściwy, jednakże wkraczają gatunki drzewiaste, na obrzeżach pojawia się sit rozpięchły *Juncus effusus*.

Powierzchnia siedliska w Obszarze to 5,41 ha, co stanowi 0,36% powierzchni tego siedliska w Polsce (powierzchnia względna – C).

Stan zachowania siedliska w Obszarze oceniono na B na podstawie oceny stopnia zachowania struktury (II) i funkcji (II) oraz możliwości odtworzenia (II). Siedlisko chronione jest w obrębie rezerwatu.

Ocena ogólna C wynika z powyższych ocen częściowych. Mimo niewielkiej powierzchni siedlisko ma istotne znaczenie w Obszarze ze względu na właściwy stan zachowania i występowanie rzadkich i zagrożonych gatunków.

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea*)

W obszarze torfowiska przejściowe (podtyp 7140-1) są rozproszone, występują zwykle w obrębie lasów, rzadziej graniczą z gruntami ornymi i wtedy narażone są eutrofizację.

Reprezentatywność siedliska w obszarze oceniono jako znaczącą (C); na większości stanowisk

obserwowano wkraczanie drzew i krzewów, m.in. brzozy brodawkowatej *Betula pendula* oraz gatunków wierzb *Salix* sp.; rzadko w obrębie okrajków i pła obserwowano rodzime gatunki ekspansywne, tj. trzcinę pospolitą *Phragmites australis*, wysokie turzycy *Carex acutiformis* i *C. gracilis* oraz sit rozpięchły *Juncus effusus*; z drugiej strony obecne są w obszarze stanowiska z typowo wykształconymi płatami zbiorowisk torfowiskowych z charakterystyczną kombinacją gatunków.

Powierzchnia siedliska w obszarze to 13,90 ha, co stanowi 0,07% powierzchni tego siedliska w Polsce (powierzchnia względna – C).

Stan zachowania siedliska w obszarze oceniono na C na podstawie oceny stopnia zachowania struktury (III) i funkcji (II) oraz możliwości odtworzenia (II); utrzymanie siedliska wymaga ochrony czynnej w postaci usuwania nalotu drzew i krzewów; stanowiska sąsiadujące z gruntami rolnymi narażone są na stały wzrost trofii.

Ocena ogólna C wynika z powyższych ocen częściowych. Siedlisko ma istotne znaczenie w Obszarze ze względu na występowanie wielu rzadkich i zagrożonych gatunków.

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk
Niewielkie i słabo wykształcone płaty tego siedliska znaleziono w północno-wschodniej części, na zachód od miejscowości Piecnik. Reprezentatywność siedliska w Obszarze oceniono na D z powodu fragmentarycznego wykształcenia na niewielkiej powierzchni (0,44 ha). Siedlisko nie kwalifikuje się jako przedmiot ochrony w Obszarze.

9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*)

W obszarze kwaśne buczyny (podtyp 9110-1), reprezentowane przez ubogie florystycznie i siedliskowo lasy bukowe (w drzewostanie dominuje buk *Fagus sylvatica*, domieszkę stanowią grab *Carpinus betulus* oraz dęby *Quercus petraea* i *Q. robur*), występują w północno-wschodniej (na zachód od miejscowości Piecnik) oraz w południowo-wschodniej części (w okolicach jeziora Wielkiej Bytyń).

Reprezentatywność siedliska w obszarze oceniono jako znaczącą (C); płaty wykazujące cechy naturalności są rzadkie, zwykle występuje młody drzewostan.

Powierzchnia siedliska w obszarze to 17,91 ha, co stanowi 0,04% powierzchni tego siedliska w Polsce (powierzchnia względna – C).

Stan zachowania siedliska w obszarze oceniono na B na podstawie oceny stopnia zachowania struktury (II) i funkcji (II) oraz możliwości odtworzenia (II).

Ocena ogólna C wynika z powyższych ocen częściowych i jest zgodna z oceną nadaną w poprzednim dokumencie SDF.

9160 Grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*)

W obszarze znaleziono dwa płaty 9160 o łącznej pow. 1,87 ha: pierwsze wzdłuż rowu w północno-wschodniej części na zachód od miejscowości Piecnik, drugie w części zachodniej obszaru, na południe od Piecnika.

Reprezentatywność siedliska w Obszarze oceniono na D (zgodnie z poprzednim dokumentem SDF) – obecnie stwierdzono niski udział graba oraz ubogie zasoby martwego drewna; rozprzestrzeniają się w siedlisku gatunki obce, odnotowano stosunkowo duży udział niecierpka drobnokwiatowego *Impatiens parviflora* w runie oraz kilka okazów robinii akacyjowej *Robinia pseudoacacia* w podszycie; na stanowisku pierwszym licznie występuje rodzimy ekspansywny gatunek paproci (orlica pospolita *Pteridium aquilinum*); drugie stanowisko sąsiaduje z drogą i gruntami rolnymi – takie położenie sprzyja dalszemu wkraczaniu gatunków synantropijnych. Siedlisko nie kwalifikuje się jako przedmiot ochrony w Obszarze.

91D0 Bory i lasy bagienne

Siedlisko występuje na terenie rezerwatu przyrody „Rosiczki Mirosławskie” oraz na północ od miejscowości Hanki w postaci brzeziny bagiennej (podtyp 91D0-1), na łącznej powierzchni 1,61 ha. Reprezentatywność siedliska w Obszarze oceniono na D – niektóre płaty są przesuszone, młody drzewostan (na drugim stanowisku postać inicjalna) na niewielkiej powierzchni; poza tym dobrze wykształcone, niewielkie płaty siedliska są chronione w obrębie istniejącego rezerwatu. Siedlisko nie kwalifikuje się jako przedmiot ochrony w Obszarze.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe)

W obszarze występuje szerokie spektrum hydrogeniczných lasów olszowych od typowych olsów (*Ribeso*

nigri-Alnetum), które nie są zaliczane do siedliska 91E0, do typowych łągów olszowo-jesionowych (Fraxino-Alnetum). Przejścia między tymi zbiorowiskami są płynne, w związku z czym do siedliska 91E0 zaliczano także lasy o przejściowym charakterze, nawiązujące składem florystycznym do olsów. Reprezentatywność siedliska w obszarze oceniono jako znaczącą (C); część płatów siedliska, uległa przekształceniu na skutek zaburzenia reżimu hydrologicznego (na kilku stanowiskach stagnuje woda i zaobserwowano udział gatunków bagiennych i olsowych, wkracza też niecierpek drobnokwiatowy *Impatiens parviflora*).

Powierzchnia siedliska w obszarze to 35,60 ha, co stanowi ułamkowy, bardzo niski procent powierzchni tego siedliska w Polsce (powierzchnia względna – C).

Stan zachowania siedliska w obszarze oceniono na C na podstawie oceny stopnia zachowania struktury (III) i funkcji (III) oraz możliwości odtworzenia (II). Struktura i funkcje są zaburzone głównie na skutek podwyższenia poziomu wód gruntowych oraz monotypizacji drzewostanów (dominacja olszy).

Ocena ogólna C wynika z powyższych ocen częściowych. Znaczenie siedliska, mimo niewielkiej jego powierzchni w stosunku do powierzchni w obrębie terytorium Polski, jest istotne w obszarze ze względu na żerujące w lasach olszowych żubry.

9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercetea robori-petraeae*)

Siedlisko wymienione w pierwotnej wersji SDF obszaru ze stopniem reprezentatywności D (powierzchnia 13,13 ha). W SDF obszarze nie ma podanej lokalizacji stanowisk tego siedliska, dlatego też pozostawiono ocenę D z zastrzeżeniem konieczności weryfikacji stanowisk siedliska i ewentualnej zmiany jego statusu.

Gatunki zwierząt i ich siedliska:

1134 różanka *Rhodeus sericeus*

W waloryzacji przyrodniczej gminy Mirosławiec wymieniono jedno stanowisko gatunku w obszarze, tj. w jeziorze Nieradź. Nie znaleziono innych źródeł informacji o występowaniu różanki w ostoi.

Ocena populacji: D – ze względu na brak danych do oceny wielkości populacji i jej zagęszczenia w stosunku do populacji krajowej (oraz możliwe lecz niepotwierdzone występowanie na jednym stanowisku) uznano, że populacja jest nieistotna dla ochrony gatunku w skali kraju.

Gatunek nie kwalifikuje się jako przedmiot ochrony w obszarze.

1149 koza *Cobitis taenia*

W waloryzacji przyrodniczej gminy Mirosławiec wymieniono jedno stanowisko gatunku w obszarze, tj. w jeziorze Nieradź. Nie znaleziono innych źródeł informacji o występowaniu różanki w ostoi.

Ocena populacji: D – ze względu na brak danych do oceny wielkości populacji i jej zagęszczenia w stosunku do populacji krajowej (oraz możliwe lecz nie potwierdzone występowanie na jednym stanowisku) uznano, że populacja jest nieistotna dla ochrony gatunku w skali kraju.

Gatunek nie kwalifikuje się jako przedmiot ochrony w obszarze.

1166 traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*

Gatunek o skrytym trybie życia, rozmnaża się w różnych zbiornikach wodnych, na śródleśnych bagnach i w silnie uwodnionych olsach oraz w wolno płynących ciekach. Tam też następuje rozwój larwalny. Po przeobrażeniu, osobniki traszki przebywają zazwyczaj na lądzie, przemieszczając się na odległość nawet 1290 m od macierzystego zbiornika (Kurek i in. 2011). W okresie rozrodczym, niektóre dorosłe traszki mogą odwiedzać nawet kilka położonych w pobliżu zbiorników wodnych, co jest warunkiem niezaburzonego funkcjonowania populacji i jej rozprzestrzeniania się. Traszki grzebieniaste zimują zazwyczaj na lądzie w norach (np. gryzoni), pod kamieniami, pod kłódami powalonych drzew, a czasem także w piwnicach. Pod koniec zimy, po pierwszym ociepleniu, często już w marcu, traszki rozpoczynają wędrówki do zbiorników rozrodczych (w czasie opadów deszczu). Najistotniejszymi siedliskami lądowymi dla tego gatunku, w ciągu całego roku są: ugory, odłogi, nieużytki, łąki, pastwiska, obszary zalewowe, lasy, zadrzewienia i wszelkie inne powierzchnie umożliwiające traszkom bezpieczne odbywanie wędrówek do miejsc rozrodu (luty-kwiecień) i zimowania (wrzesień-listopad). Stabilność otoczenia zbiorników rozrodczych w promieniu ok. 1,3 km ma istotne znaczenie dla ochrony tego gatunku.

W trakcie prac nad planem zadań ochronnych w 2013 roku odnotowano występowanie traszki tylko na jednym stanowisku w okolicy jeziora Nieradzino Małe. Nie zinwentaryzowano gatunku na całym obszarze z przyczyn fenologicznych - prace nad PZO zostały rozpoczęte już po zakończeniu okresu godowego płazów, stąd nie było możliwości przeprowadzenia badań w sposób przewidziany w metodykach (które ściśle nawiązują do okresu godów). Zidentyfikowano jednak dobrze zachowane siedliska (liczne oczka

polodowcowe) odpowiednie dla tego gatunku.

Ocena populacji: C – ze względu na występowanie w obszarze dogodnych i dobrze zachowanych siedlisk; mimo braku danych do oceny wielkości populacji i jej zagęszczenia w stosunku do populacji krajowej, wstępnie proponuje się ocenę C, a rozpoznanie aktualnego stanu populacji tego gatunku w obszarze zaplanowano jako działanie ochronne.

Stan zachowania: B (stopień zachowania cech siedliska II – dobrze zachowane liczne i płytkie zbiorniki wodne; możliwość odtworzenia – oceniono brak potrzeby oceniania)

Izolacja: C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

Ocena ogólna: C – znacząca, ze względu na obecność w obszarze dobrze zachowanych siedlisk zapewniających długotrwałe przetrwanie gatunku, przy jednoczesnym niezadowalającym (U1) stanie zachowania gatunku w kraju (ze względu na powszechne w krajobrazie Polski procesy zaniku drobnych zbiorników wodnych, wymaganych do rozrodu, a także przekształcenia, w tym urbanizację, ich otoczenia – raport z art. 17 Dyrektywy Siedliskowej – 2013 r.).

1188 kumak nizinny *Bombina bombina*

Kumak zasiedla rozmaite zbiorniki i w obszarze znajduje dobre warunki do bytowania i rozrodu ze względu na obfitość polodowcowych oczek wodnych. Kluczowe dla jego ochrony jest utrzymanie w stanie możliwie nie zaburzonym zbiorników wodnych oraz utrzymanie terenów przyległych do miejsc rozrodu z pokrywą biologicznie czynną, możliwie naturalną i pozbawionych barier ekologicznych (wg Kurka i in. 2011, dystans migracji kumaka sięga 1000 m). Okres wędrówek wiosennych (do miejsc rozrodu) przypada na marzec-kwiecień, natomiast wędrówki w poszukiwaniu miejsc zimowania rozpoczynają się na ogół w połowie września i trwają do końca października. W okresie rozrodu poszczególne osobniki przemieszczają się pomiędzy różnymi zbiornikami i te same osobniki mogą w różnych zbiornikach składać jaja. Bardzo ważne są dla nich także siedliska lądowe, stanowiące miejsca ich żerowania, schronienia, dyspersji polęgowej, wędrówek i zimowania. Kumaki zimują zazwyczaj na lądzie w norach (np. gryzoni), pod kamieniami, stertami gałęzi, pod kłodami powalonych drzew, a czasem także w piwnicach. Podobnie jak w przypadku traszki grzebieniastej, najistotniejszymi siedliskami lądowymi dla tego gatunku, w ciągu całego roku są: ugory, odłogi, nieużytki, łąki, pastwiska, obszary zalewowe, lasy, zadrzewienia, miedze i wszelkie inne powierzchnie umożliwiające bezpieczne odbywanie wędrówek do miejsc rozrodu i zimowania. Stabilność otoczenia zbiorników rozrodczych w promieniu ok. 1 km ma istotne znaczenie dla ochrony tego gatunku.

Na podstawie dostępnych materiałów skartowano 10 stanowisk kumaka nizinnego (okolice jezior: Nieradź, Nieradzino Małe, Okuninek oraz oczka wodne na północ od miejscowości Próchnówko). Nie przeprowadzono inwentaryzacji gatunku na całym obszarze głównie z przyczyn fenologicznych. Prace nad PZO zostały rozpoczęte już po zakończeniu okresu godowego płazów, stąd nie było możliwości przeprowadzenia badań w sposób przewidziany w metodykach (które ściśle nawiązują do okresu godów). Fakt wykazania kumaka na 10 stanowiskach dowodzi, że obecność tego gatunku w obszarze nie jest przypadkowa.

Ocena populacji: C – ze względu na występowanie w obszarze dogodnych i dobrze zachowanych siedlisk; mimo braku danych do oceny wielkości populacji i jej zagęszczenia w stosunku do populacji krajowej proponuje się ocenę C, a rozpoznanie aktualnego stanu populacji tego gatunku w obszarze zaplanowano jako działanie ochronne.

Stan zachowania: B (stopień zachowania cech siedliska II – dobrze zachowane liczne i płytkie zbiorniki wodne; możliwość odtworzenia – nie oceniono).

Izolacja: C – populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

Ocena ogólna: C – znacząca, ze względu na obecność w obszarze dobrze zachowanych siedlisk zapewniających długotrwałe przetrwanie gatunku, przy jednoczesnym niezadowalającym (U1) stanie zachowania gatunku w kraju (ze względu na powszechne w krajobrazie Polski procesy zaniku drobnych zbiorników wodnych, wymaganych do rozrodu, a także przekształcenia, w tym urbanizację, ich otoczenia – raport z art. 17 Dyrektywy Siedliskowej – 2013 r.).

Zidentyfikowano siedliska odpowiednie dla kumaka, najczęściej dobrze zachowane oczka polodowcowe,

1337 bóbr europejski *Castor fiber*

Siedliskiem bobra są głównie cieki wodne i jeziora, przez które one przepływają ale także wszelkiego rodzaju większe oczka wodne i mokradła. Kluczowym elementem ekosystemu są nadbrzeżne zadrzewienia i zakrzaczenia z dużym udziałem wierzb i roślinności szuwarowej. Istotna jest też możliwość piętrzenia wody, dzięki czemu bobry utrzymują odpowiedni poziom wody w syfonie wejściowym do nor czy żeremi, a także bezpieczny dostęp do żerowisk. W Polsce gatunek jest dość często spotykany, stan ochrony w regionie

kontynentalnym oceniony jako właściwy (FV).

Ślady obecności bobra w Obszarze obserwowano podczas wizji terenowych, w pobliżu jezior i cieków wodnych, m. in. w okolicy jeziora Okuninek, przy ciekach na północny wschód od Jadwiżyna oraz na południowy zachód od Piecnika. Prawdopodobnie jest obecny na całym obszarze ostoi (informacje uzyskane od członków ZLW).

Ocena populacji: D – ze względu na rozpowszechnienie gatunku w kraju i dynamiczny rozwój populacji, zasoby gatunku w obszarze nie są istotne dla utrzymania populacji krajowej.

1355 wydra europejska *Lutra lutra*

Wydra jest ssakiem drapieżnym wybitnie przystosowanym do życia w środowisku ziemnowodnym, prowadzącym samotniczy tryb życia. Zasiedla brzegi cieków i zbiorników wodnych obudowane roślinnością zielną i przynajmniej w części zadrzewionych. Za ostoję wybiera sobie zbiorniki lub rzeki z możliwie czystą wodą, zasobną w odpowiednią ilość potencjalnego pożywienia. Jako ssak stojący na najwyższym szczeblu drabiny troficznej, odżywiając się głównie rybami i płazami, jest naturalnym selekcjonerem w tych gromadach zwierząt. W diecie gatunku, w zależności od lokalnych uwarunkowań, znajdują się także inne zwierzęta np. raki, małże, duże owady związane ze środowiskiem wodno-błotnym, jaja i pisklęta ptaków. W Czerwonej Księdze Gatunków Zagrożonych IUCN wydra została zaliczona do kategorii NT (gatunek bliski zagrożenia).

Na podstawie informacji uzyskanej od członków ZLW ustalono występowanie wydry na jednym stanowisku w okolicy jeziora Okuninek; jednak nie znaleziono innych źródeł informacji o występowaniu gatunku w Obszarze.

Ocena populacji: D – ze względu na brak danych do oceny wielkości populacji i jej zagęszczenia w stosunku do populacji krajowej (oraz możliwe lecz nie potwierdzone występowanie gatunku tylko na jednym stanowisku) uznano, że populacja jest nieistotna dla ochrony gatunku w skali kraju.

2647 żubr *Bison bonasus*

Pastwiskiem żubrów w Obszarze są głównie ugory, łąki i podmokłe lasy olszowe położone na zachód od Piecnika pomiędzy drogą nr 10, lasem a drogą Piecnik-Próchnowo oraz tereny w okolicach miejscowości Hanki i Marcinkowice. Są to obszary w leśnictwach Betyń, Nieradź, Hanki i Toporzyk. W okresie jesienno-zimowym większość czasu stado spędza w okolicach wsi Próchnowo, Próchnówko i Bronikowo, natomiast wiosną można je spotkać również w okolicach wsi Piecnik, Toporzyk i Laski Wałeckie.

Ocena populacji: B - trend populacji w obszarze jest wzrostowy; według SDF w obszarze występowało 20-30 sztuk, w 2012 roku wielkość stada szacowana była na 68 sztuk, w tym 33 samice i 17 cieląt, w 2013 roku populacja wzbogaciła się o 16 cieląt i obecnie wynosi 84 sztuki (stan na wrzesień 2013r.). W roku 2012 zginęło pięć osobników (3♂, 2♀), w tym dwa byki z powodu kolizji. Lokalna populacja żubra stanowi ponad 7% populacji wolnożyjącej w kraju (1138 osobników w 2013 r.)

Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania cech siedliska II – elementy siedliska dobrze zachowane, możliwość odtworzenia – nie oceniano (brak potrzeby oceny).

Izolacja: A – populacja (prawie) izolowana

Ocena ogólna: B – dobra, ze względu na obecność w obszarze dobrze zachowanych siedlisk zapewniających długotrwałe przetrwanie gatunku, przy jednoczesnym niezadowalającym (U1) stanie zachowania gatunku w kraju (ze względu na izolację poszczególnych populacji i zubożoną pulę genetyczną, stwarzającą ryzyko dla skutecznej ochrony – raport z art. 17 Dyrektywy Siedliskowej – 2013 r.).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	D01.02		i
H	G05.11		i
H	K05		b

H	K02		i
M	A08		b
M	K01		i
M	F02.03		i
M	K04.01		i
M	G01		i
M	I01		i
M	I02		i
L	E06		i
L	H06.01		i
L	F05.04		i
M	A03.03		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewewnętrzne [i o b]
L	X	X	i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1) Bereszyński A. 2004. Reintrodukcja żubrów *Bison bonasus* na Pomorzu Zachodnim. *Parki Nar. i Rez. Przyr.* 23, 4: 657-664; 2) Inwentaryzacja przyrodnicza gminy Tuczno (operat generalny). 2004. Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie; 3) Inwentaryzacja przyrodnicza gminy Mirosławiec (operat generalny). 2004. Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie; 4) Jasnowska J., Jurzyk S., Wróbel M., Janicki D. 2006. Plany ochrony rezerwatu Rosiczki Mirosławskie. Msc. Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie; 5) Olech W., Trzeciak M., Tracz M., Tracz M. 2005. Program ochrony żubrów w województwie zachodniopomorskim. Zachodniopomorskie Towarzystwo Przyrodnicze; 6) Kaliciuk J., Wysocki D., Bereszyński A., Tracz M., Tracz M. 2009. Nowe stada żubrów w województwie zachodniopomorskim rok po utworzeniu. Referat wygłoszony na VII międzynarodowej konferencji naukowej "80 lat restytucji żubra w Puszczy Białowieskiej", Białowieża 28-29 września 2009 r. ZTP; 7) Waloryzacja przyrodnicza województwa Zachodniopomorskiego. 2010. Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie, Szczecin. 8) Grzegorzek M. 2012. Telemetria GPS jako element czynnej ochrony żubrów zachodniopomorskich. Praca inżynierska wykonana pod kierunkiem prof. dr hab. Ryszarda Jabłońskiego w Katedrze Morfologii Zwierząt i Łowiectwa. Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy im. Jana

i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy;9) Więclaw H. 2013. Raport z prac terenowych wykonanych w Obszarze Natura 2000 Mirosławiec (PLH 320045). Mscr. wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie;10) Więclaw H. 2013. Dokumentacja projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 PLH320045 Mirosławiec. Mscr. wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie;11) Tracz M., Tracz M. 2017. Wpływ realizacji projektu LIFE13 NAT/PL/000010 Dywersyfikacja i rozwój populacji żubrów w północno-zachodniej Polsce na populację żubrów w Polsce Zachodniej. Zachodniopomorskie Towarzystwo Przyrodnicze;12) Wilhelm M. 2020. Ekspertyza przyrodnicza na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy w obszarach Natura 2000 województwa zachodniopomorskiego: Mirosławiec PLH320045 inwentaryzowane przedmioty ochrony: 6120* Ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe (Koelerion glaucae), 6410 Zmienne wilgotne łąki trzęślicowe (Molinion). Mscr. wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie;13) Jusik Sz., Bryl Ł., Ciężyńska W., 2021. Ekspertyza przyrodnicza na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy w obszarach Natura 2000 województwa zachodniopomorskiego: Mirosławiec PLH320045 inwentaryzowane przedmioty ochrony: 3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, Potamion. Mscr. wykonany na zlecenie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	1.34	PL04	54.42		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Wielki Bytyń	*	1.03
PL02	Rosiczki Mirosławskie	*	0.32
PL04	Obszar Chronionego Krajobrazu "Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy" (woj. zachodniopomorskie)	*	54.42

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Szczecinie
Adres:	Polska Juliusza Słowackiego 2 71-434 Szczecin
Adres e-mail:	sekretariat@szczecin.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 29 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000
---	--

Mirosławiec PLH320045 (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2014 r. poz. 1925)

Link: http://e-dziennik.szczecin.uw.gov.pl/WDU_Z/2014/1925/akt.pdf

Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 24 sierpnia 2017 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Mirosławiec PLH320045 (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2017 r. poz. 3568)

Link: http://e-dziennik.szczecin.uw.gov.pl/WDU_Z/2017/3568/akt.pdf

☐ Nie, ale jest w przygotowaniu

☐ Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH320045

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)